EUROPA IN GOEDE HANDEN

CDA
1985
4

CDA

ACTIEPROGRAMMA

VAN DE EUROPESE VOLKSPARTIJ (EVP) VOOR DE TWEEDE LEGISLATUUR VAN HET EUROPESE PARLEMENT

goedgekeurd door het Politiek Bureau van 6 maart 1984 te Amsterdam
en voorgelegd ter goedkeuring aan het V° Congres van 2-4 april te Rome

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

christen democratisch appèl

Dr. Kuyperstraat 5 – 2514 BA Den Haag – tel. 070-647940

Hfdst. I.: INLEIDING

Hfdst. II.: MEER BANEN EN BEDRIJVIGHEID IN EUROPA
- herstel van de economie
- sociaal beleid
- landbouw en visserij

Hfdst. III.: DE ONTPLOOIING VAN DE MENS IN EEN LEEFBAAR EUROPA
- voor de veiligheid van de burger
- waarde van het gezin
- situatie van de vrouw
- onderwijs en vorming
- culturele aspecten
- volksgezondheid
- natuur en milieu
- consumentenbescherming

Hfdst. IV.: NAAR EEN VEILIGER VREDE DOOR GERECHTIGHEID EN SOLIDARITEIT
- Oost-West-betrekkingen
- onze verantwoordelijkheid voor de Derde Wereld
- mensenrechten en democratie
- de externe betrekkingen van de EG en haar bemiddelende rol in de wereld

Hfdst. V.: MEER DEMOCRATIE IN EUROPA
- instellingen
- noodzakelijke maatregelen
- politieke wil en bereidheid

I. Inleiding

1.1. De politieke eenmaking van Europa is een historische opdracht voor deze generatie. De EVP blijft hierbij de drijvende kracht en beschouwt het als een bindende plicht om voort gaan op de weg die de stichters van de Gemeenschap zijn ingeslagen.

1.2. Christen-democraten hebben op een kritiek moment in de Europese geschiedenis de stoot gegeven tot de eenmaking, omdat zij zagen dat alleen door solidariteit sociale gerechtigheid ontstaat en de grenzen tussen de staten overstegen worden.

2. Basis en doel

2.1. De EVP staat voor een politiek waarvan de christelijke normen en waarden de inspiratie vormen. Het gaat ons om een rechtvaardige politieke ordening waardoor:
- het welzijn van allen wordt gediend, vooral van de zwakkeren
- de mensen hun vrijheid in solidariteit beleven
- de geestelijke en culturele ontplooiing als onvervreemdbaar recht van de menselijke persoon wordt erkend
- maatschappelijke verbanden de ruimte krijgen
- de overheidstaken doeltreffend en harmonisch worden gespreid over het Gemeenschaps-, het nationaal, het regionaal en het plaatselijk niveau
- de natuurlijke omgeving zorgvuldig wordt beheerd
- de mondiale verantwoordelijkheid van de Gemeenschap wordt beseft
- en deze ordening als vredes- en veiligheidsfactor werkt.

2.2. De samenwerking en de eenheid van de Europeanen moeten op deze principes gegrond zijn, teneinde de vrijheden en rechten van de burgers te waarborgen.

2.3. Als christen-democraten zijn we voor een samenleving, waarbinnen de maatschappelijke organisaties, in hun verscheidenheid, ieder op eigen wijze hun taak vervullen. Zo'n samenleving is rijk aan initiatieven en biedt ruimte voor personen die zich voor elkaar verantwoordelijk weten.

3. Keuze voor Europa

3.1. Economische crisis, werkloosheid en internationale spanningen brengen de Europese volken in verwarring en onzekerheid. De grote uitdagingen van technologische vernieuwing, industriële hervorming en van sociale en culturele ontplooiingsmogelijkheden doen een beroep op onze creativiteit. In deze situatie kiezen wij opnieuw voor Europa, voor een Europese Unie die kan handelen, die kan besluiten.

3.2. Tal van problemen waarvoor de afzonderlijke Europese landen geplaatst staan, kunnen alleen maar in EG-verband worden opgelost of kunnen op Europees vlak stukken beter en voordeliger behandeld worden. Dus moet de

EG over betere instrumenten en over de noodzakelijke instellingen beschikken om deze taken te behartigen.

4. Meer werk door meer bedrijvigheid

4.1. Een politiek goed toegeruste Gemeenschap zou veel kunnen doen aan het herstel van de economie en zo bijdragen aan het scheppen van arbeidsplaatsen.

4.2. Bundeling van het financieel-economisch beleid van de lidstaten in een Europese strategie is noodzakelijk opdat door de nationale inspanningen een optimaal resultaat bereikt wordt.

4.3. De EVP staat een sociale markteconomie voor waarin:
- ambachten, industrie, landbouw, handel en diensten goed gedijen
- voor de werknemers een menswaardig bestaan wordt gegarandeerd
- de verantwoordelijkheid en medezeggenschap van de sociale partners
- meer mensen aan het arbeidsproces deelnemen door de ontplooiing van creativiteit, initiatieven en verantwoordelijkheid
- zorgvuldigheid wordt betracht met het milieu en de natuurlijke hulpbronnen
- de ontwikkelingskansen van de Derde Wereld tot hun recht komen.

4.4. Dit sociaal en economisch beleid richt zich met name op uitbouw en voltooiing van de binnenmarkt, op een gecoördineerde vernieuwing van de industrie en op verruiming van de arbeidsmogelijkheden voor jongeren en vrouwen.

4.5. We houden vast aan het Europees landbouwbeleid dat gebaseerd is op de solidariteit binnen de Gemeenschap. Het verzekert het bestaan van de landbouwers en de voedselvoorziening van de bevolking.

4.6. Het vestigen van een zone van muntstabiliteit is essentieel voor een duurzame ontwikkeling van de Europese economie.

5. Ontplooiingskansen voor de burgers

5.1. Burgers moeten kunnen vertrouwen op de handhaving van fundamentele sociale zekerheden en van de sociale rechtsstaat, waarvoor wij ons als christen-democraten borg stellen.

5.2. De eerbied voor de gelijkwaardigheid van alle mensen, die de basis is voor een rechtvaardige maatschappij, moet steeds weer worden verdedigd. De EVP bevordert op grond daarvan de gelijke rechten en de gelijke kansen voor de vrouw, met name voor de meest benadeelden onder hen.

5.3. Wij onderstrepen de betekenis van het gezin dat bij uitstek het klimaat biedt dat kinderen en ouders voor een zinvol leven nodig hebben.De EVP streeft naar een zorgzame samenleving waarvan de leden verantwoordelijkheid voor elkaar dragen. Door onderwijs en vorming moeten burgers op deze taak worden voorbereid. Christen-democraten verdedigen het recht op vrije schoolkeuze voor de burgers.

5.4. Ieder initiatief dat de culturele eigenheid en verscheidenheid van Europa versterkt, moet aangemoedigd worden.

6. Respect voor milieu en natuur

6.1. Groei, ontplooiing en welvaart mogen niet ontaarden in roofbouw op natuur en milieu. De verbetering van onze natuurlijke levensomstandigheden vereist naast grote nationale inspanningen tevens een geïntegreerde actie van de EG. Immers, milieuverontreiniging staat niet stil voor nationale grenzen. Woudsterfte, water- en luchtverontreiniging moeten vooral Gemeenschappelijk aangepakt worden.

7. Vrede in gerechtigheid

7.1. Alleen een voldoende sterk en verenigd Europa kan daadwerkelijk de vrijheid en de solidariteit, de vrede en rechtvaardigheid bevorderen voor alle volkeren ter wereld.

7.2. Alleen een verenigd Europa kan efficiënt bijdragen aan een nieuwe wereldorde en zich op wereldvlak doen gelden als een kracht van vooruitgang en sociale rechtvaardigheid.

7.3. Alleen een verenigd Europa is sterk genoeg om over zijn eigen toekomst te beschikken, om zijn legitieme belangen in de wereld te doen eerbiedigen, om zich tegen militaire dreiging te beschermen en om zijn bestaan in onafhankelijkheid en vrijheid te waarborgen.

7.4. Vredeswil en wil tot vrijheid is de grondslag van de Europese eenheid. De EG is een vredesfactor die recht boven macht stelt. De EVP streeft naar
- vreedzame oplossing van conflicten in Europa en elders in de wereld
- evenwichtige vermindering van de bewapeningsniveaus
- vermindering van de spanning tussen Oost en West door voortdurend overleg en onderhandelingen.

7.5. Doel van ons internationaal beleid is de vestiging van een wereldrechtsorde die de mensenrechten, het recht op zelfbeschikking, de onafhankelijkheid en de vrijheid van ieder volk waarborgt.

7.6. Wij christen-democraten zijn besliste en principiële verdedigers van de mensenrechten, overal ter wereld waar zij geschonden worden. Daarom vraagt de EVP dat de EG haar macht steeds in de eerste plaats voor de bescherming van de menselijke persoon zou inzetten.

7.7. De EVP wil een naar buiten gericht Europa dat door actieve hulp en steun bijdraagt aan de ontwikkeling van de Derde Wereld. De Europeanen moeten bereid zijn hun welvaart met anderen te delen.

7.8. Zowel door overheidsorganen van de EG en van de nationale staten, als door particuliere organisaties moet worden bijgedragen aan de sociale en economische zelfstandigheid van de ontwikkelingslanden.

II. Meer banen en bedrijvigheid in Europa

1.1. De economische situatie in Europa staat sterk onder de invloed van internationale factoren die aan de recessie z'n wereldwijde karakter geven. Kenmerkend hiervoor zijn de grote monetaire schommelingen, de sterke prijsstijgingen van grondstoffen en energie, de diepgaande technologische en sociale omwentelingen. De Europese Gemeenschap telt meer dan 13 miljoen werklozen. De helft ervan is jonger dan 25 jaar. De EVP beschouwt het als een prioritaire zaak deze mensen een toekomstperspectief te bieden.

1.2. De ervaring van de laatste jaren leert ons:
- dat wij op te grote voet hebben geleefd met verwaarlozing van produktieve bestedingen;
- dat de arbeidskosten te sterk gestegen zijn o.a. ten nadele van de inspanningen ten behoeve van innovatie;
- dat door een te sterk beroep op de overheid rechten geschapen zijn waarvan de kosten niet beheerst kunnen worden.

1.3. Voor de EG als zodanig geldt dat de mogelijkheden die de Gemeenschap biedt bepaald onvoldoende benut zijn.

1.4. In bepaalde gevallen kunnen nationaal soms goede maatregelen worden genomen, maar zij blijven zonder effect als het beleid van de landen tegen elkaar inwerkt.

1.5. De afzonderlijke staten zijn voor de oplossing van sommige grote problemen te klein. De EG moet met de nodige instrumenten uitgerust worden die voor een gecoördineerde aanpak van de werkloosheid onmisbaar zijn.

1.6. De EG mag niet een in zichzelf gekeerde Moloch zijn, maar dient zijn mondiale verantwoordelijkheden, ook ten opzichte van de opbouw van een rechtvaardiger internationale economische orde, te onderkennen.

1.7. De EVP houdt daarbij vast aan een ook sociaal en ecologisch verantwoorde markteconomie, welke een kenmerk is van haar politiek. Eenzijdige benaderingen zijn onverenigbaar met de inspiratie die onze partij richting geeft. Voor een verantwoord beleid is zowel een degelijk economisch als een hecht sociaal draagvlak noodzakelijk.

2. Herstel van de economie

2.1. Een politiek goed functionerende en met de noodzakelijke instrumenten toegeruste Gemeenschap is het beste banenplan dat we kunnen hebben. Zo'n EG kan veel doen aan het herstel van de economie in Europa.

2.1.1. De hoofddoelstellingen van onze economische politiek zijn:
- een duurzame en evenwichtige economische groei en derhalve een vermindering van de werkloosheid met name door hogere investeringen en bevordering van structuurhervorming,
- alsmede voortgang in de bestrijding van de inflatie en verbetering van het

concurrentievermogen. Hiervoor is een op gemeenschapsniveau afgestemde en een daarbij passende en consequent uitgevoerde sociaal-economische politiek op nationaal vlak bevorderlijk.

Sterkere en absoluut noodzakelijke convergentie van het te voeren sociaal-economisch beleid van de Lid-staten moet in de komende periode voorop staan. De economische positie en de daaraan verbonden politieke verantwoordelijkheden van de E.G. in een veranderende wereld kan slechts verzekerd worden, de interne problemen kunnen slechts beheerst worden, het economisch klimaat kan slechts verbeterd worden door een gecoördineerd, convergerend en uiteindelijk Gemeenschappelijk beleid.

2.1.2. Dit beleid zal er onder meer op gericht moeten zijn om

- de veerkracht van het bedrijfsleven, ook van MKB (NL) - KMO (B), te vergroten,
- de economische randvoorwaarden te scheppen die voor de economie nieuwe mogelijkheden voor bedrijvigheid openen,
- investeringen van EG-ondernemingen te bevorderen en investeerders van buitenaf aan te trekken,
- de binnenmarkt uit te bouwen en te voltooien.

Langs deze weg kunnen de kansen op zinvolle betaalde arbeid, met name ook in de sociaal-economisch benadeelde regio's worden verruimd. Door de huidige versnipperde aanpak, de grensformaliteiten en het protectionisme worden te veel tijd en geld verspild. Wij kunnen ons die verspilling absoluut niet permitteren. Europa moet wakker worden geschud en tot gezamenlijke aktie overgaan.

2.2. Daarom eist de EVP een beleid gericht op:

2.2.1. - coördinatie van economisch herstelbeleid van de lidstaten. Dit beleid moet gericht zijn op
  : het terugbrengen van de nationale financieringsektoren op niveaus die overeenkomen met de beschikbare financiële middelen,
  : verbetering van de rendementspositie van het bedrijfsleven,
  : stimulering van de produktieve sector, zowel op het vlak van de bedrijfstakken als op het niveau van de ondernemingen afzonderlijk,
  : initiatieven ten bate van een verantwoord en internationaal gecoördineerd stimuleringsbeleid,
  : het scheppen van voorwaarden ter beheersing van de rentestand,
  : waar nodig, het terugbrengen van de inflatiepercentages tot een zo laag mogelijk niveau;

2.2.2. - een economische groei, die in overeenstemming is met sociale en ecologische randvoorwaarden en die rekening houdt met de bijzondere positie van de Derde Wereldlanden een met en doelmatige en rechtvaardige mondiale arbeidsverdeling;

2.2.3. - versnelde afbraak van administratieve, fiscale en technische grensformaliteiten en afschaffing van regels met een nationaal protectionistische strekking, omdat zij tijd en geld verslinden. De E.G. moet één markt vormen die aantrekkelijk is voor investeerders;

2.2.4. - gelijke concurrentievoorwaarden voor het Europese personen- en goederenvervoer door de totstandkoming van een gemeenschappelijke markt voor het transport en daarmee verbonden diensten;

2.2.5. - geleidelijke harmonisering van de belastingen op inkomen uit kapitaal en

effectievere samenwerking op Europees niveau ter bestrijding van belastingontduiking en kapitaalvlucht naar niet-EG-landen; gemeenschappelijke regels voor een Europees ondernemingsrecht en belastingstelsel voor de naar dit recht opgerichte ondernemingen;

2.2.6. - verdere ontwikkeling van het Europees Monetair Stelsel
: door een nauwkeuriger afstemming van de krediet-, begrotings-, sociale en economische politiek van de lidstaten, ter versterking van het wisselkoersverbond.
: : door het scheppen van een autonoom Europees Monetair Fonds
: : door verdere ontwikkeling van de ECU als reservevaluta van de centrale banken; bevordering van haar toepassing bij transacties en versterking van haar rol in het internationaal valutastelsel
: : door reischèques en spaarrekeningen in ECU,
Zulks om een grotere bijdrage te leveren aan de monetaire stabiliteit in de wereld;

2.2.7. - het toepassen van gemeenschappelijke maatregelen voor de ontwikkeling van speerpuntindustrieën en innovatie; stimulering van samenwerking tussen Europese ondernemingen, vooral op het vlak van research ten behoeve van projecten die van algemeen belang zijn voor de toekomstige ontwikkeling en/of die zeer kapitaalintensief zijn. De Gemeenschap moet hiertoe de nodige financiële midelen ter beschikking stellen;

2.2.8. - geleidelijke afbouw van nationale subsidies aan structureel onrendabele bedrijven en bedrijfstakken, rekening houdend met de problemen van de perifere regio's van de EG; nationale subsidies dienen door de Europese Commissie goedgekeurd te worden op grond van het EEG-verdrag;

2.2.9. - versterkte voortzetting van de solidariteit bij het optreden van energiekorten, waartoe de lidstaten zich reeds verplicht hebben; bestaande gas- en olievoorkomens moeten in die gevallen voor de Europese energievoorziening worden ingezet; bevordering van in- en export van elektriciteit met een lange-termijn karakter;

2.2.10.- Europese programma's, met name op het gebied van alternatieve energie en grondstoffenbronnen en ter verbetering van het milieu en de infrastructuur, alsmede ten behoeve van het onderzoek naar besparing op schaarse grondstoffen en op energie;

2.2.11.- krachtige stimulering van het midden- en kleinbedrijf (MKB - NL), (KMO - B), van coöperatieve en ambachtelijke bedrijven, door faciliteiten op het gebied van leningen en belastingen, toegang tot de resultaten van research, exportbevordering, door harmonisatie van belastingstelsels en door vereenvoudiging van de administratieve formaliteiten. Met name het starten van ondernemingen dient vergemakkelijkt te worden (analoge behandeling van het sparen voor bedrijfsstichting met het sparen voor bouwprojecten);

2.2.12.- bevordering van particuliere en coöperatieve MKB'e (NL) - KMO's (B) die nieuwe terreinen van produktie of dienstverlening ontwikkelen, met name die welke werkzaam zijn op het terrein van milieu, van onderzoek, van energie en van technische bijstand;

2.2.13.- concentratie van de middelen van het Europees Regionaal Fonds op die regio's die het meest in ontwikkeling zijn achtergebleven, of die getroffen zijn door een sterk industrieel verval. Dit beleid wordt gekenmerkt door onderlinge solidariteit binnen de EG en dient gericht te zijn op het versterken van de eigen ontwikkelingskansen van de betreffende regio's.

2.2.14.- een efficiënte bevordering van de structureel zwakke regio's in de EG. Het regionaal beleid moet ertoe bijdragen de kloof tussen de rijke en de arme regio's te verkleinen. Doel van deze inspanning is dat de mensen werk zouden vinden in eigen streek. Mensen zouden niet verplicht moeten zijn uit te wijken naar andere regio's van hun eigen land of zelfs van een andere lidstaat. Voor de EVP betekent regionaal beleid hulp tot zelfhulp. Met haar voorstel "Middellandse Zeeplan" bv. heeft de EVP een weg voor Zuid-Europa aangeduid.

3. Sociaal beleid

3.1. Het herstel van de economie zal op zichzelf op korte en middellange termijn nog niet tot opheffing van de werkloosheid kunnen leiden; zelfs niet bij een optimale combinatie van nationaal en Europees beleid. De ontwikeling van de micro-electronika en de informatica zal in eerste instantie negatieve gevolgen hebben voor de werkgelegenheid. Het is van belang tijdig op deze ontwikkelingen in te spelen. Intussen kunnen we de huidige generatie werklozen niet laten wachten. De verdeling van arbeidsmogelijkheden over een groter aantal personen kan door de afzonderlijke landen op verschillende wijze aangepakt worden, het Europese beleid met echter voorkomen dat deze verschillen tot concurrentievervalsing leiden.

3.2. De EVP streeft derhalve naar:

3.2.1. - een soepel systeem voor herverdeling van betaalde arbeid, mede afgestemd op de praktische mogelijkheden van het beroepsleven, op organisatorische problemen die in sommige bedrijfstakken gelden en op de persoonlijke omstandigheden van de betrokken werknemers. Daarbij moet worden voorkomen dat het gemiddelde rendementsniveau daalt. Een Europese Kaderafspraak tussen de EG en de sociale partners, waarin de randvoorwaarden, voor een overigens pluriform uit te voeren reorganisatie van de werktijd en van de arbeidsverhoudingen worden vastgesteld, moet het beleid van de verantwoordelijke sociale partners ondersteunen. Verdeling van de arbeid moet ook betekenen dat neventaken en overuren tot een minimum worden beperkt, zwart werken en illegale arbeid energieker dan tot dusver bestreden wordt;

3.2.2. - een betere verdeling van beroepsarbeid, huishoudelijke en opvoedende arbeid en vrijwilligerswerk over mannen en vrouwen. De EG dient een dergelijk beleid waar mogelijk zelf te voeren en in de lidstaten te stimuleren;

3.2.3. - onderwijs en vorming, welke rekening houden met de minder grote rol die het beroepsleven zal gaan innemen, ten bate van andere zinvolle activiteiten;

3.2.4. - de inzet van jongeren in bedrijven of in niet op winst gerichte sectoren, opdat zij de kans krijgen om praktijkervaring op te doen; maatregelen die, voor alle jongeren in de Gemeenschap, een sociale garantie dichterbij brengt, die hen na afsluiting van hun opleiding (in school of bedrijf) een alternatief voor werkloosheid en de mogelijkheid van arbeidservaring bieden. Steun bij het opzetten van eigen ondernemingen, waarbij tevens de vakkennis van oudere werklozen benut kan worden;

3.2.5. - Europese steun bij projecten ten behoeve van het maatschappelijk functio-

neren van gehandicapten; het stimuleren van beroepsopleidingen die ook de meest achtergestelden in elke samenleving zoveel mogelijk een basis bieden voor vaste en menswaardige arbeid;

3.2.6. - harmonisatie en, waar nodig en mogelijk, verbetering van de sociale zekerheidsstelsels van de lidstaten, met name wanneer de onderlinge grote verschillen concurrentievervalsend werken en nadelig zijn voor het MKB (NL) - KMO (B) en de arbeidsintensieve sectoren en bedrijven. De EVP onderstreept dat het beleid ter beheersing van de kosten van de sociale zekerheid moet uitgaan van de noodzaak dat de basisvoorwaarden voor de sociale zekerheid ook op de langere termijn gehandhaafd moeten worden; de solidariteit tussen zij die werk hebben en de werklozen moet behouden worden;

3.2.7. - harmonisatie van de sociale wetgeving voor mensen die door bijzondere omstandigheden (bv. vanwege de oude dag of door lichamelijke of geestelijke gebreken) niet in staat zijn door werk in hun eigen onderhoud te voorzien; vaststelling van een program voor de bestrijding van de in onze landen bestaande armoede;

3.2.8. - voortgaande harmonisatie van de wetgeving betreffende gezondheid en veiligheid van de arbeidsplaats en een programma voor intercommunautaire uitwisseling van ambtenaren van arbeidsinspecties; vaststelling van richtlijnen voor de bescherming van werknemers bij arbeid met gevaarlijke stoffen en handelingen;

3.2.9. - versterking en verbetering van het Europees Sociaal Fonds en concentratie van de middelen op die gebieden en groepen, o.a. de vrouwen, die sterk en langdurig onder de werkloosheid lijden; meer concentratie van middelen op projecten ten gunste van werkloze jongeren wordt van harte gesteund; verwerkelijking van sociaal-politieke maatregelen in het kader van de om- en herstructurering van industrieën (staal, textiel, scheepsbouw, enz.).

3.2.10.- voortgang van de medezeggenschap en de samenwerking tussen de sociale partners in het bedrijf, gesteund door wettelijke middelen. De verwekelijking van de Vijfde Richtlijn die de werknemers in de besluitvorming over gewichtige bedrijfseconomische vraagstukken in naamloze vennootschappen betrekt en van de „Vredeling-Davignon"-richtlijn over informatie en consultatie van werknemers in internationale ondernemingen, zijn daarbij noodzakelijke stappen. De vaststelling van kaderrichtlijnen die het de werknemers mogelijk maken om te delen in de winst en het kapitaal van hun onderneming, teneinde tot een rechtvaardiger vermogensverdeling en tot een versterkte medezeggenschap te komen;

3.2.11.- een betere regeling van de positie van grenswerknemers, zowel wat betreft de grensformaliteiten en de verbindingen als voor hun sociale, fiscale en inkomenspositie. Hetzelfde geldt voor zelfstandigen die aan beide zijden van de grenzen werkzaam zijn;

3.2.12.- ondertekening en ratificatie van de Conventie van de Raad van Europa inzake de rechtspositie van migrerende werknemers; uitwerking van maatregelen ten gunste van de vrouwen van migrerende werknemers;

3.2.13.- het nemen van maatregelen die verzekeren dat de schepping van werkgelegenheid niet ten koste gaat van het leefmilieu, de Derde Wereld en de benadeelden en minderheidsgroepen;

3.2.14.- het scheppen van een Europees arbeidsrecht dat aansluit bij de rechtmatige eisen en belangen van de sociale partners. In dit kader nodigen we de

sociale partners uit om hun bereidheid tot het dragen van Europese verantwoordelijkheid te onderstrepen en in praktijk te brengen.

4. Landbouw en visserij

4.1. De landbouwsector is voor de E.G. van bijzonder belang omdat het de enige sector is waar een volledig geïntegreerde politiek en budget gevoerd wordt. Bij het tot stand brengen van een samenhangend Gemeenschappelijk economisch beleid, neemt het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB) dus een belangrijke plaats in. Het succes van het GLB ligt daarin dat het er in geslaagd is een hoog kwalitatieve en een voldoende voedselproduktie te verzekeren tegen betaalbare prijzen voor de consument.
Hoewel de Europese landbouw een nooit geziene produktiviteitsstijging heeft gekend, is zij er niet in geslaagd het landbouwersinkomen wezenlijk te verbeteren.

4.2. De principes van het GLB hebben fundamenteel hun waarde bewezen. De moeilijkheden ontstaan echter door het niet respecteren van deze principes, ten gevolge van de falende Economische en Monetaire Unie.

4.3. Het kader van het GLB wordt vooral bedreigd door de groeiende structurele landbouwoverschotten, en de daarmee verbonden stijging van de kosten. Indien men het Gemeenschappelijk karakter en het principe van de financiële solidariteit wil vrijwaren, moeten de instrumenten van de individuele marktstelsels zo aangepast worden dat de nu gesignaleerde bedreigingen op bevredigende wijze worden beheerst. Deze aanpassing moet met bijzondere aandacht voor de inkomenspositie van de landbouwers tot stand komen.

4.4. De EVP wenst:

4.4.1. - instandhouding en volledige verwerkelijking van de basisprincipes van het huidige gemeenschappelijke landbouwbeleid te weten
: vrij verkeer van landbouw- en visserijprodukten op de interne markt;
: gemeenschappelijke financiering van het beleid;
: communautaire voorkeur ten opzichte van de invoer uit derde landen;

4.4.2. - het opschonen van het GLB door het realiseren van een economisch en monetaire unie, zodat de monetaire compenserende bedragen kunnen worden afgeschaft;

4.4.3. - sociaal rechtvaardig verdeelde financiële medeverantwoordelijkheid van de producent en begrenzing van de prijsgaranties van de overschotten;

4.4.4. - handhaving van de werkgelegenheid in deze sector, onder andere via een verantwoord markt- en prijsbeleid; bevordering van een verbetering van de kwaliteit en van de afzet; uitbreiding van de met de landbouw samenhangende industrie (toelevering, verwerking, uitvoer);

4.4.5. - de ontwikkeling en behoud van zoveel mogelijk familiale landbouwbedrijven, die een met andere beroepsgroepen vergelijkbaar inkomen bieden; bijzondere aandacht is gewenst voor jonge landbouwers en tuinders, die een bedrijf willen beginnen;

4.4.6. - voorwaarden scheppen voor de ontplooiing van bijkomende inkomstenbronnen (zoals agri-toerisme) naast het boerenbedrijf in delen van Europa waar dat in verband met de bedrijfsgrootte mogelijk en wenselijk is;

compenserende betalingen indien de inspanning van de landbouwer niet louter door de prijsgaranties kan vereffend worden of indien zijn arbeid noodzakelijk is om milieuredenen.

4.4.7. - het op gang brengen van programma's voor bosbouw en reactivering van biotopen ten behoeve van
: de verbetering van het milieu
: de voorziening in grondstoffen
: de verschaffing van energiedragers
: het scheppen van arbeidsplaatsen
: het zoeken naar alternatieven voor landbouw;

4.4.8. - geïntegreerde regionale actieprogramma's, met name in door de natuur of door vroegere ontwikkelingen benadeelde gebieden;

4.4.9. - een functioneel gemeenschappelijk visserijbeleid, waarbij een goed evenwicht wordt nagestreefd tussen de noodzakelijke bescherming van de visbestanden enerzijds en de sociaal-economische omstandigheden die met het vissen samenhangen anderzijds.

4.4.10.- een soepel structuurbeleid, waarin de traditionele rechten en verworvenheden van de lidstaten worden gerespecteerd en concurrentievervalsing tussen de lidstaten wordt tegengegaan;

4.4.11.- stimulering van ontwikkelingen op het gebied van de veredeling van vis en visprodukten.

III. Voor de ontplooiing van de mens in een leefbaar Europa

1.1. De EVP baseert zijn politiek op een gemeenschappelijke christelijk-geïnspireerde visie op de menselijke persoon en de samenleving. Deze visie komt op allerlei wijzen tot uitdrukking, maar met name ook in de zorg voor de sociale rechtvaardigheid van mensen en groepen en in de inzet van de EVP ten bate van de sociaal-kwetsbaren in de samenleving.

1.2. Christen-democraten zijn besliste voorstanders van de sociale rechtsstaat waarin de veiligheid van de burgers in diverse opzichten wordt beschermd. De EVP voert een actief beleid ten bate van de sociale en culturele ontwikkeling van de mens.

1.3. De tendenzen in de richting van geestelijke vervlakking wil de EVP bestrijden door een beleid dat de geschakeerdheid van culturele uitingsvormen beschermt en bevordert.

1.4. Haar visie op de natuur als Schepping, inspireert de EVP tot behoud en beheer van het leefmilieu in Europa en tot een beleid dat rekening houdt met de belangen van het milieu voor de mensen overal ter wereld.

1.5. De EVP benadrukt de betekenis van gemeenschappen en verenigingen van burgers. Deze zijn onmisbaar voor de opbouw van een leefbare en dynamische samenleving.

2. Voor de veiligheid van de burger

2.1. De democratische rechtsstaat vormt het beschermende kader waarbinnen burgers en sociale verbanden hun vrijheid in verantwoordelijkheid kunnen beleven. De veiligheid die de rechtsstaat aan de burgers biedt tegen schending van de persoonlijke integriteit door medeburgers of door overheden, geldt als een vanzelfsprekendheid. Een voortgaande actieve inzet om de kwaliteit van de rechtsstaat te beschermen en uit te breiden is echter noodzakelijk.

2.2. De invoering en het gebruik van nieuwe technologieën, de toename van internationaal opererende criminaliteit, evenals vormen van politiek getinte criminaliteit, veroorzaken onzekerheid die een oplossing moet krijgen.

2.3. De EVP onderstreept het belang van de maatregelen die in het kader van de Raad van Europa en andere internationale instellingen genomen worden ter bescherming van de veiligheid van de burgers. Daarnaast moet het EP alert zijn op het vervullen van zijn eigen verantwoordelijkheden op dit terrein.

2.4. De EVP wenst derhalve:

2.4.1. - effectieve bescherming van de privacy van de burgers; opstelling van een gedragscode voor het gebruik van datasystemen waarbij wordt voorzien in regels die

: garanderen dat de gegevens niet anders gebruikt worden dan voor het doel waarvoor zij opgeslagen zijn,
: duur en plaats van opslag vastleggen
: het recht op correctie van onjuiste of ongepaste persoonsgegevens door de betrokkenen verzekeren;

2.4.2. - een gecoördineerde aanpak van het internationaal terrorisme en de drughandel

2.4.3. - uitwisseling van informatie over misdadigers; wederzijdse toegankelijkheid van de dossiers en datasystemen betreffende verdachte personen;

2.4.4. - stimulering van misdaad-voorkomende projecten en uitwisseling van de ervaringen die in de lidstaten daarmee worden opgedaan.

3. De waarde van het gezin

3.1. Het gezin is hoeksteen van de maatschappij. Het biedt bij uitstek het klimaat dat de kinderen en ouders voor hun ontplooiing nodig hebben. Het is de context waarin de wederzijdse zorg van ouders voor elkaar, de zorg van ouders voor kinderen en ook de zorg van kinderen voor hun ouders, kan opbloeien.

3.2. Daarom legt de EVP de nadruk op de solidariteit binnen de gezinnen en komt zij met name op voor de sociaal kwetsbare gezinnen zoals
- huishoudens die van één minimuminkomen moeten rondkomen
- gezinnen van migrerende werknemers
- één-ouder-gezinnen
- gezinnen met gehandicapte kinderen of ouders

Hierbij is niet allen sprake van een overheidstaak; ook de samenleving zelf dient zijn verantwoordelijkheid te aanvaarden.

3.3. Door een doeltreffend jeugdbeleid moet de EG de jeugd duidelijk maken dat zij in de samenleving welkom is.

3.4. Het aandeel van bejaarden in de bevolking stijgt. Zij hebben er recht op dat hun stem wordt gehoord, hun maatschappelijke betekenis wordt erkend en hun belangen beschermd.

3.5. Daarom wil de EVP dat:

3.5.1. - een programma voor het gezin wordt uitgewerkt, waardoor meer rekening zal gehouden worden met de effecten van het beleid op het functioneren van gezinnen, met name op de ruimte die nodig is voor het krijgen en opvoeden van kinderen;

3.5.2. - het sociale, economische en fiscale beleid een gezinsvriendelijk karakter draagt, de gezinsactiviteiten van mannen en vrouwen in hun sociale betekenis erkent, de draagkracht van de huishoudens tot richtsnoer neemt, de positie van de huishoudens die van een minimuminkomen moeten rondkomen, beschermt en verbetert en in het algemeen de duurzaamheid van relatievormen tussen partners bevordert;

3.5.3. - in het kader van arbeidsverdeling ook gedacht wordt aan verruiming van de mogelijkheden van deeltijdarbeid, loopbaanonderbreking en ouder-

schapsverlof, om aan moeders en vaders de gelegenheid te bieden hun ouderrol naar behoren te vervullen;

3.5.4. - voor jongeren toekomstperspectieven geopend worden voor deelname aan het maatschappelijk leven. Daartoe dient beroepsonderwijs en de mogelijkheden tot bij- en omscholing, aangepast aan de technologische ontwikkeling, versterkt te worden ter verhoging van de kansen van jongeren. Speciale aandacht verdient de beroepsopleiding van meisjes, om hun dezelfde kansen te geven op toegang tot beroepsuitoefening als jongens.

4. De situatie van de vrouw

4.1. De ontwikkeling in aard en omvang van de huishoudelijke en opvoedkundige taken, de groeiende behoefte aan maatschappelijke en professionele inzet van de vrouw en de verandering van de man-vrouwrelatie hebben de situatie van man en vrouw in huwelijk, gezin en samenleving aanzienlijk veranderd. Decennia lang hebben de vrouwenorganisaties door vorming en bewustmaking deze veranderingen voorbereid en begeleid. De emancipatie van de vrouw is momenteel één van de belangrijkste terreinen waarop politiek ideologische strijd wordt gevoerd.

4.2. De EVP zet zich in voor de gelijkberechtiging en de erkenning van gelijkwaardigheid van vrouwen en mannen. Er moet een doeltreffend beleid worden gevoerd voor de opheffing van de achterstand waarin vrouwen verkeren om zodoende de obstakels uit de weg te ruimen die de ontplooiing van de persoonlijkheid in de weg staan.

4.3. De weg die de EVP daarvoor kiest is die welke voorrang geeft aan die vrouwen die in de ongunstige omstandigheden verkeren, te weten vrouwen in de sociaal-ecomomisch kwetsbare lagen van de bevolking, waaronder die van buitenlandse minderheden, vrouwen die belast zijn met belangrijke gezinsstaken, vrouwen die op latere leeftijd weer aan het beroepsleven willen deelnemen.

4.4. De EVP strijdt voor een beleid dat de bijzondere waarde, de verantwoordelijkheid en de veelzijdigheid van de menselijke persoon in acht neemt. Zij wil daarom de sociale ontwikkeling van mannen en vrouwen bevorderen. Solidariteit en wederzijdse verantwoordelijkheid van man en vrouw in gezin en samenleving moet het richtsnoer zijn van ieder emancipatievriendelijk beleid. In deze zin wijst de EVP een beleid dat op individualistische concepten is gebaseerd af.

4.5. De EVP beklemtoont de EVP de noodzaak dat:

4.5.1. - De deelname van de vrouw aan de politieke, economische en sociale besluitvorming en aan het beroepsleven verbeterd wordt, zulks door een billijke verdeling van deze taken en van gezinsverantwoordelijkheden tussen mannen en vrouwen;

4.5.2. - een vrije keus bestaat voor vaders en moeders tussen al of niet deelnemen aan betaalde arbeid. Derhalve dient het sociale beleid
  - enerzijds streven naar voldoende gezinsvriendelijke maatregelen die de ouders toelaten gezins- en beroepsbezigheden met elkaar te verzoenen,

- anderzijds te voorkomen dat door zuiver financiële motieven beide ouders gedwongen worden beroepsactiviteit voor te laten gaan boven gezinstaken;

4.5.3. - de drie richtlijnen (gelijk loon, gelijke toegang tot het beroep en gelijke sociale zekerheid) spoedig tot uitvoering komen. Voorts dat de richtlijn over gelijke behandeling t.a.v. de sociale zekerheid wordt uitgebreid tot de sfeer van de beroepsregelingen. Dit houdt in dat het principe van gelijke behandeling niet alleen zal gelden voor overheidswetgeving maar ook voor sociale regelingen (bv. pensioenen) die binnen bepaalde beroepsgroepen door de sociale partners worden afgesproken.

4.5.4. - op korte termijn moet een Europese richtlijn voor de verbetering van de rechtspositie van meewerkende vrouwen in gezinsbedrijven in de landbouw, in de handel en in de ambachtelijke sector tot stand komen.
De rechtspositie van deze groep moet zowel op juridische terrein als op

4.5.5. - een gericht beleid tot stand komt ten aanzien van de her- en bijscholing van vrouwen die zich na een lange periode van gezinsarbeid weer op de arbeidsmarkt melden.

5. Onderwijs en vorming

5.1. Het recht op onderwijs is een sociaal grondrecht dat voor alle ingezetenen concreet gestalte moet krijgen. De EVP is een krachtig voorstander van vrij onderwijs waarin het recht op zeggenschap van de ouders ten volle wordt erkend. Ook verenigingen en stichtingen moeten het recht hebben scholen te besturen. Het onderwijs dat van overheidswege wordt gegeven, dient werkelijk aanvaardbaar te zijn voor allen die daarvan gebruik willen maken en mag derhalve niet misbruikt worden voor politiek-ideologische beïnvloeding. Het onderwijs moet dienstbaar zijn aan de spirituele, sociale en culturele ontplooiing van de persoon en jongens en meisjes in gelijke mate bewust maken van hun verantwoordelijkheden in gezin, beroep en maatschappij. Het onderwijs moet rekening houden met de maatschappelijke behoefte.

5.2. De EVP acht meer nadruk op de eigen betekenis van het beroepsonderwijs, met de daarin geïntegreerde sociaal culturele vorming, voor de ontwikkeling van de mens noodzakelijk. De maatschappelijke functie van de ambachtelijkheid en ook die van de huishoudelijke arbeid verdient herwaardering. Tevens moet het onderwijs en met name de volwassenvorming, zich meer richten op de nieuwe technologie beroepen.

5.3. De Europese dimensie dient in onderwijs en vorming tot z'n recht te komen opdat het Europees bewustzijn van de jeugd wordt versterkt. Voor de opbouw van Europa zijn EUropees voelende mensen nodig.

5.4. De EVP zet zich er daarom voor in dat:

5.4.1. - de vrijheid van onderwijs wordt erkend en materieel mogelijk gemaakt, door wettelijke gelijkstelling en gelijke financiering uit publieke fondsen van vrije (B) (= bijzondere, NL) en openbare scholen met gelijke taakstelling;

5.4.2. - een Europese beroepsopleidingenpas tot stand komt, waarin de kwalificatie van de jongeren zodanig wordt geregistreerd, dat zij in elk EG-land

aanvullende beroepsopleidingen kunnen volgen dan wel overeenkomstig hun beroepsopleiding een geschoold beroep kunnen uitoefenen.
Een en ander vergt ook een betere afstemming van de beroepsopleidingen in de lidstaten en wederzijdse erkenning van diploma's;

5.4.3. - het onderwijs in de Gemeenschapstalen wordt gestimuleerd, alsmede in de Europese geografie, geschiedenis en cultuur;

5.4.4. - programma's voor jeugduitwisseling verder worden uitgebouwd. Dit geldt niet het minst voor die ten behoeve van werkende jongeren. Daartoe wordt in het kader van de Europese Stichting een „Europees Instituut voor de Jeugd" opgericht. Daarnaast dient de mobiliteit van leerkrachten te worden bevorderd;

5.4.5. - de universiteiten in de lidstaten een Europeser karakter gaan dragen. De samenwerking tussen en de uitwisseling van wetenschappelijke onderzoekers en hoogleraren moet verder worden gestimuleerd. Studeren in het buitenland moet voor studenten in de EG worden bevorderd. De verwijdering van bureaucratische barrières zowel als de vermindering van extreme verschillen in de collegegelden zijn hiervoor absolute voorwaarde. Er moet een Europese kaderovereenkomst tot stand komen om de verschillen in collegegeldheffing weg te nemen. Uitgangspunt hiervoor moet zijn: geen student van binnen de EG moet hogere collegegelden betalen dan de studenten-burgers van de Lidstaat waar hij studeert. De volgens art. 57 van het EEG-Verdrag geëiste wederzijdse erkenning van diploma's en academische getuigschriften moet voor alle disciplinesworden verwezelijkt;

5.4.6. - het onderwijs aan kinderen van migranten wordt verbeterd conform de Europese Richtlijnen. De geldigheid daarvan moet zich ook uitstrekken tot kinderen van werknemers van buiten de Gemeenschap;

5.4.7. - een alfabetiseringsprogramma wordt opgezet om het analfabetisme in de lidstaten te doen verdwijnen. Dit programma dient vergezeld te gaan van een diepgaand en regelmatig onderzoek.

6. Culturele aspecten

6.1. De culturele aspecten van het communautair beleid moeten veel nadrukkelijker gestalte krijgen. Dat is mogelijk vanwege de gemeenschappelijke trekken van de Europese nationale culturen en noodzakelijk voor de ontwikkeling van een Europees bewustzijn. De christen-democratische politiek oriënteert zich aan geestelijke waarden die met name ook in de cultuur van onze samenleving tot uitdrukking komen.

6.2. Daarom bepleit de EVP dat:

6.2.1. - de vrije uitwisseling van cultuurgoederen tussen de lidstaten en de levens- en werkvoorwaarden van kunstenaars en anderen die op het gebied van de kunst bezig zijn, verbeterd worden. Het culturele erfgoed in al zijn verscheidenheid moet worden beschermd waarbij bijzonderlijke aandacht moet worden besteed aan het architectonische erfgoed;

6.2.2. - de Europese Stichting een duidelijke functie heeft in het eenmakingsbeleid van de EG;

6.2.3. - de produktievoorwaarden en de distributiemogelijkheden van Europese

films verbeterd worden. Er dient een communautaire en sluitende regeling op het gebied van auteurs- en muziekrechten te komen;

6.2.4. - er een Europees radio- en tv-programma tot stand komt, inclusief een in de diverse talen te brengen nieuwsuitzending, teneinde de gegroeide verwevenheid tussen de onderscheiden landen te onderstrepen en te bevorderen. Op termijn dient gestreefd te worden naar een Europees radio- en TV-net;

6.2.5. - er een Europese conventie tot stand komt die de betrekkingen tussen de nationale omroepen regelt. Deze moeten hun betekenis voor de verspreiding van de nationale culturen onderkennen. Etherreclame moet aan gemeenschappelijke regels worden gebonden. Door afspraken binnen de EG tussen overheid en maatschappelijke organisaties moeten initiatieven worden ondernomen en gedragscodes ontwikkeld die erop gericht zijn dat de nieuwe ontwikkelingen op het gebied van de communicatietechniek optimaal ten dienste staan aan de ontplooiing van nationale en Europese cultuur verspreidende media;

6.2.6. - de bloei van minderheidsculturen en minderheidstalen wordt bevorderd.

7. Volksgezondheid

7.1. Gezondheid is een te beschermen en een te verdedigen goed. Zij ligt ten grondslag aan de kwaliteit van het leven. De verbetering van de gezondheid is één van de doeleinden die uitdrukkelijk zij n voorzien in de Verdragen van de EG.

7.2. Bijgevolg hecht de EVP zeer veel belang aan de volksgezondheid, zowel waar het het voorkomen van ziekten betreft als waar het om herstel van de gezondheid gaat.

7.3. De EVP acht het noodzakelijk dat op Gemeenschapsniveau maatregelen genomen worden die ertoe strekken dat alle Europese burgers geleidelijk aan een waardige en in de kern identieke hulp wordt verzekerd, zulks ongeacht de lidstaat waartoe zij behoren of waarin zij wonen. Wij gaan ervan uit dat de gezondsheidszorg de bevoegdheid blijft van de lidstaten en dat de harmonisatie van de wetgeving aan de EG wordt toevertrouwd.

8. Natuur en milieu

8.1 De Europese Gemeenschap heeft een grote verantwoordeljkheid voor de bestrijding van grensoverschrijdende milieuvervuiling. De EVP meent dat het milieubeleid niet in tegenstelling hoeft te staan tot een beleid gericht op economische groei en ook in een harmonische samenhang met landbouwpolitiek bedreven moet worden. De waarde van het leefmilieu verplicht tot het nemen van alle maatregelen die bij het tegengaan van de vervuiling van lucht, water en bodem zinvol zijn. De EVP staat een milieubeleid voor dat niet alleen beschermt, maar dat krachtig bijdraagt aan de gezondmaking van de leefomgeving. Het is van groot belang dat de inspanningen van het Europese Parlement en de Europese Commissie door een passend antwoord van de Ministerraad worden bekrachtigd.

8.2 De EVP eist dat

8.2.1. - de Raad van Ministers onverwijld overgaat tot bespreking en vaststelling van ontwerprichtlijnen over milieubescherming, die haar door het Europese Parlement en de Europese Commissie zijn voorgelegd; daarna moeten deze in concreet beleid gestalte krijgen;

8.2.2. - de richtlijn voor de toetsing van de milieubelasting door bepaalde private of publieke projecten spoedig vastgesteld wordt. De toetsing van de milieubelasting moet in de reeds bestaande nationale procedures worden opgenomen;

8.2.3. - de coördinatie van ontwerp, situering en uitvoering van industrieparken in grensregio's op E.G.-niveau plaatsvindt. Voor kernenergiecentrales dienen door de E.G. normen te worden gesteld met betrekking tot de veiligheidsaspecten van bouw, locatie, transport en behandeling van afvalstoffen e.d. Indien de bouw van kerncentrales in grensregio's overwogen wordt, dienen de betrokken landen elkaar daarover te consulteren. Daarbij dient ruimte te zijn voor inspraak door de burgers of de hen vertegenwoordigende (eventueel grensoverschrijdende) instanties (vb. euregio's);

8.2.4. - het onderzoek van de Gemeenschap naar het beheer van radio-actieve afvalstoffen en de ontwikkeling van gemeenschappelijke veiligheidsvoorschriften voor kerncentrales actief worden voortgezet;

8.2.5. - het tegengaan van lucht-, water- en bodemverontreiniging als een communautaire taak bij uitstek wordt opgevat. Er moeten dringend maatregelen genomen worden om de vervuiling van bodem en water door de zogenaamd de zure regen onverwijld tegen te gaan, opdat de Westeuropese flora (bossen) behouden blijft. De Ministerraad moet overgaan tot vaststelling van een richtlijn ter invoering van loodvrije benzine in de E.G. De E.G. moet met de Oostbloklanden overleggen opdat ook daar de uitstoot van milieu-onvriendelijke stoffen door industrie en voertuigen wordt ingetoomd;

8.2.6. - de E.G. een krachtig beleid voert gericht op handhaving en verbetering van de kwaliteit van het drinkwater;

8.2.7. - de Europese richtlijn met betrekking tot grensoverschrijdend vervoer van gevaarlijke afvalstoffen op korte termin wordt vastgesteld. Er moeten regels komen voor de vernietiging en de opslag van chemisch, industrieel, nucleair en stedelijk afval. Storting in zee dient strikt te worden gereglementeerd;

8.2.8. - milieubederf door gebruik van mest en bestrijdingsmiddelen wordt tegengegaan;

8.2.9. - de zuivering van de afvalwaters van grote woon- en industriegebieden bevorderd wordt;

8.2.10.- terzake van de programma's voor het vaststellen van gemeenschappelijke basisnormen bij de vervuiling van water, lucht en bodem, in het bijzonder aandacht besteed wordt aan het stellen van randvoorwaarden op een effectief maar verwerkbaar niveau waarbij de norm kan worden aangescherpt in sterk ongunstige situaties. De vaststelling van grenswaarden moet in de toekomst alleen georiënteerd zijn op de stand van de techniek. Indien nodig mogen voor afzonderlijke landen overgangsfasen worden ingesteld;

8.2.11.- een algemene Europese conventie tegen de vervuiling van de Noordzee wordt opgesteld die de bestaande nationale en internationale wetgeving coördineert en waarin tevens controle- en sanctiebepalingen zijn opgenomen. De Europese Commissie dient initiatieven te nemen om de vervuiling

van de Middellandse Zee te bestrijden;

8.2.12.- de aanzet die in Europees verband is gedaan om de vervuiling van de Rijn terug te brengen, actief wordt voortgezet. Ook de vervuiling van andere Europese rivieren moet worden aangepakt;

8.2.13.- De EG een krachtig beleid voert ter bescherming van de natuurgebieden van meer dan nationale betekenis en ter bevordering van een verantwoorde recreatieve benutting ervan;

8.2.14.- een Europese normstelling tot stand komt ter beperking van het lawaai door voertuigen (met name auto's en vliegtuigen);

8.2.15.- actief wordt gestreefd naar de ratificatie op EG-niveau van internationale verdragen op het gebied van de bescherming van bedreigde planten- en diersoorten;

8.2.16.- de Europese importstop voor produkten van bedreigde walvissen en zeehonden wordt uitgebreid tot andere bedreigde diersoorten indien blijkt dat de EG-lidstaten een substantieel aandeel hebben in de handel, verwerking en verkoop van de betrokken soorten;

8.2.17.- wetgeving ten aanzien van de bescherming van dieren die in de landbouw en veeteelt wordt gebruikt op EG-niveau wordt geharmoniseerd. Het grensoverschrijdend vervoer van dieren over de weg wordt beter geregulеerd opdat wordt voorkomen dat door eindeloze wachttijden aan de grenzen onnodig leed wordt berokkend.

9. Consumentenbescherming

9.1 De Europese burgers in iedere lidstaat moeten op dezelfde bescherming kunnen rekenen ten aanzien van de produkten en diensten. Een Europees consumentenbeleid is bovendien van belang om concurrentievervalsing tussen bedrijven en instellingen in de Gemeenschap, die het gevolg zijn van verschillen in wetgeving inzake consumentenbescherming, tegen te gaan.

9.2 Daarom wil de EVP

9.2.1 - dat de richtlijnen inzake produktaansprakelijkheid conform de wensen van het E.P. met spoed worden aangenomen. Hetzelfde geldt voor de ontwerprichtlijn inzake misleidende reclame. Er moet Europese wetgeving komen op het gebied van consumentenkrediet. De voorschriften terzake van veiligheid van speelgoed en huishoudelijke apparatuur moeten Europees worden geharmoniseerd;

9.2.2. - dat het gebruik van schadelijke stoffen in levensmiddelen en veevoer wordt verboden;

9.2.3. - dat gedragscodes, kwaliteitsaanduidingen en standaardiseringen worden doorgevoerd. Het particuliere bedrijfsleven kan daar een belangrijke rol in vervullen in samenwerking met de consumentenorganisaties. In voorkomende gevallen kunnen dergelijke afspraken door de Europese overheid algemeen verbindend worden verklaard, zodat ze in een Richtlijn worden omgezet waarna zij in de nationale wetgevingen worden doorgevoerd. Daarnaast komt aan de E.G. zelf een actieve rol toe, die zich uit in het opstellen van Richtlijnen ter bescherming van de consument. Een goed contact met de Europese consumentenorganisaties is daarbij van groot belang. Bestaande nationale wetgevingen kunnen voor het opstellen van Europese codes model staan. In het algemeen dient in de mogelijkheid van sancties te worden voorzien.

IV. NAAR EEN VEILIGER VREDE DOOR GERECHTIGHEID EN SOLIDARITEIT

1.1. Vrede is veel meer dan afwezigheid van oorlogsgeweld. Van echte vrede is slechts sprake als vrijheid in gerechtigheid wordt gediend. Trouwens, juist de vredeswil ligt, sinds de overwinning van de democratie op het nazi-totalitarisme, ten grondslag aan de Europese Gemeenschap. Deze waarborgt een werkelijke vrede tussen de democratische staten die haar vormen. De Gemeenschap werkt bovendien aan de wereldvrede door dialoog en aktieve solidariteit met alle volken.

1.2. De internationale verhoudingen worden op allerlei wijzen verstoord. De spanning tussen Oost en West is vergroot door de bezetting van Afghanistan, de bedreiging van het Poolse volk en de weigering van de Sovjet-Unie om zich, wat betreft haar offensieve bewapening, beperkingen op te leggen. Deze spanning uit zich in een snelle uitbreiding van nucleaire en conventionele wapens.

1.3. De hoop op vestiging van een rechtvaardige economische wereldorde stuit tot nu toe af op stagnatie van de onderhandelingen tussen Noord en Zuid. Overal ondergaan mensen daarvan de gevolgen.

1.4. De EVP zet zich in voor een "strategie van de vrede", die aan volgende fundamentele voorwaarden moet voldoen:

1.4.1. - de eerbiediging van de onvervreemdbare rechten van de mens, waarvan de schending één van de dieper liggende oorzaken is van conflicten;

1.4.2. - het scheppen van een wereldrechtsorde op basis van een betere organisatie van de betrekkingen tussen de staten, waardoor het recht op zelfbeschikking en onafhankelijkheid van ieder volk gewaarborgd wordt;

1.4.3. - het overwinnen van nationale egoïsmen door de ontwikkeling van de regionale en interregionale samenwerking en door een vrijwillige en voortgaande integratie. De oprichting van gemeenschappelijke instellingen waaraan de staten een deel van hun souvereiniteit overdragen teneinde de doelstelling van hun samenwerking te realiseren, is een stap in de richting van een wereldrechtsorde.

1.4.4. - de bevordering van de internationale sociale gerechtigheid, door een beleid gericht op de arme landen in de Derde Wereld, waar als gevolg van ontoelaatbare economische en sociale omstandigheden, spanningen dreigen te ontstaan die tot conflicten kunnen leiden.

2. Oost-West verhouding

2.1. De aard van de Sovjet-theologie en haar visie op de internationale betrekkingen komt steeds weer tot uitdrukking in daden van politieke en militaire expansie die tot onderdrukking leiden van de volken en staten welke binnen de Sovjet-invloedssfeer zijn gekomen. De ideologische achtergrond van de Sovjetpolitiek alsmede de overbewapening vormen in hoofdzaak de bronnen van de spanning. De tegenstellingen tussen Oost en West maken onderhandelingen ter bevordering van de internationale veiligheid niet onmogelijk, maar

bemoeilijken het bereiken van passende resultaten. Toch vormen onderhandelingen het politieke middel bij uitstek voor het bewaren van de wereldvrede.

2.2. Voor de Christen-democraten blijft het prioritaire doel daarbij gelegen in wapenvermindering, in het bijzonder van kernbewapening, met behoud van veiligheid voor Europa. De verwezenlijking van die doelstelling zal via onderhandelingen moeten leiden tot gelijktijdige, evenwichtige en controleerbare vermindering van de wapens en de strijdkrachten, tot een zo laag mogelijk bewapeningsniveau. De EVP wenst een verbetering van de conventionele bewapening en een defensiestrategie voor Europa en het hele Altlatisch Bondgenootschap, zodat de drempel voor het eventueel gebruik van atoomwapens zoveel mogelijk verhoogd wordt.

2.3. Een duurzame en stabiele oplossing van de Oost-Westbetrekkingen is zonder een regeling van de Duitse kwestie in het kader van een omvattend Europees vredesverdrag niet mogelijk. (West)Berlijn is deel van de EG en ??

2.4. De EVP zet zich ervoor in

2.4.1. - dat het democratische Europa bereid is deel te nemen aan evenwichtige akkoorden inzake wapenbeheersing. De dialoog binnen de Conferentie over Veiligheid en Samenwerking in Europa (CVSE) moet in alle duidelijkheid worden voortgezet, zonder de fundamentele problemen van de mensenrechten, recht op zelfbeschikking van de volken en het afzien van elke daad van agressie, uit de weg te gaan. De EG en haar lidstaten moeten tevens verder naar de mogelijkheden peilen van economische samenwerking met het Oostblok;

2.4.2. - dat in het kader van de Europese politieke samenwerking (EPS) de lidstaten van de EG door een reeks van gemeenschappelijke initiatieven bijdragen aan de naleving van het non-proliferatieverdrag inzake de nucleaire bewapening;

2.4.3. - dat de EG in aansluiting aan het Euratom-verdrag, als zodanig deelneemt aan het Internationaal Atoom Agentschap (IAA) te Wenen;

2.4.4. - dat de internationale wapenhandel wordt beheerst om te beletten dat de leveringen de redelijke externe veiligheidsbehoeften van de ontvangende staten te boven gaan of dat de wapens gebruikt dreigen te worden voor agressieve doeleinden of voor onderdrukking door landen die systematisch de rechten van de mens en de fundamentele vrijheidsrechten schenden. De EG zou in deze zin voorschriften voor wapenexport door lidstaten naar derde landen moeten uitwerken. De Raad zou een jaarlijks verslag over de wapenhandel aan het Europese Parlement moeten voorleggen;

2.5. Voortgaande medewerking aan een hecht Atlantisch Bondgenootschap en zorg voor de krachten waarover zijn leden beschikken, vormt een wezenlijk deel van een Europees beleid voor behoud van de vrede. In dit kader is het van essentieel belang dat de betrekkingen tussen de Verenigde Staten en West-Europa zich ontwikkelen op basis van gelijkwaardigheid, wederzijds begrip en solidariteit tussen bondgenoten. Dit kan slechts plaatsvinden door onderlinge raadpleging en afstemming in aangelegenheden van politieke en strategische aard.

2.6. De EVP-partijen uit de lidstaten van de Alliantie zetten zich ervoor in

2.6.1. - dat de Europeanen hun verantwoordelijkheden voor de internationale veiligheid binnen het Atlantisch Bondgenootschap in sterkere mate waarmaken. De Europese Raad zou in zijn kader hiertoe een Europese Veiligheidsraad moeten vormen, waardoor veiligheidspolitiek als eerste stap, onderdeel wordt van de EPS en in een tweede fase, van een toekomstig verdrag voor de instelling van de „Europese Unie". Zodoende worden de Europese bevoegdheden uitgebreid, met name over het hele terrein van de buitenlandse politiek. De ontwikkeling van een Europees veiligheidsconcept in Atlantisch verband is daarbij het eerste doel;

2.6.2. - dat wordt samengewerkt op het gebied van de wapenindustrie in welk kader doorvoering van standaardisatie noodzakelijk is, met name om de conventionele sterkte te verbeteren en de kosten van de bewapening te beheersen. Tevens moet d.m.v. overleg met de V.S. eraan worden bijgedragen dat wederzijds meer van de industriële mogelijkheden gebruik wordt gemaakt, opdat van een echt tweerichtingssysteem sprake is.

3. Onze verantwoordelijkheid voor de Derde Wereld

3.1. De EVP gaat uit van het onomstotelijk feit dat alle mensen in hun welzijn van elkaar afhankelijk zijn. Zij wijst de Gemeenschap op haar politieke verantwoordelijkheid om het schandaal van de onderontwikkeling te helpen opheffen, waaronder 4/5 deel van de mensheid gebukt gaat en die ieder jaar miljoenen mannen, vrouwen en kinderen met de dood door honger of ondervoeding bedreigt. Er bestaat een grote verscheidenheid inzake de ernst van de onderontwikkeling tussen de landen van de Derde Wereld en tussen de bevolkingsgroepen binnen die landen. Gezien de dramatische ontwikkeling in bepaalde regio's moet het beleid zich meer en meer gaan richten op de allerarmsten in de Derde Wereld.

3.2. Zowel uit ethisch als uit economisch oogpunt is het van groot belang dat de Derde Wereld zich tot een hoger welvaartsniveau ontwikkelt. De EVP stelt met grote verontrusting vast dat de kloof tussen Noord en Zuid steeds breder wordt o.a. wegens de internationale economische en monetaire situatie, door de onstabiele grondstoffenprijzen, de lasten van het aardoliebudget, wegens een ondraagbare zware, steeds groeiende schuldenlast in een reeks van ontwikkelingslanden en tevens vanwege redenen die ten dele gelegen zijn binnen de landen van de Derde Wereld zelf.

3.3. Het enige alternatief voor de huidige internationale verhoudingen en de daarmee verbonden gevaren voor de vrede in de wereld is, op langere termijn, gelegen in een politiek van samenwerking die gericht is op internationale sociale gerechtigheid, de bevordering van de eigen ontwikkelingsmogelijkheden en op de bevrediging van de elementaire behoeften van de volken en die op duidelijke juridische grondslagen berust. Uit zowel economisch, politiek en cultureel oogpunt is regionale samenwerking tussen landen in de Derde Wereld van wezenlijk belang. Er is een onmiskenbare groeiende afhankelijkheid tussen Europa en de ontwikkelingslanden welke voor Europa inhoudt dat een specifiek samenwerkingsbeleid gevolgd moet worden.

3.4. De EVP eist

3.4.1. - een betere coördinatie van het nationale ontwikkelingsbeleid en de integratie daarvan in de politiek van de Gemeenschap, mede ter versteviging van de Europese ontwikkelingsinspanning. Gezien de ernst van de problematiek zou de hulp aan de minst ontwikkelde landen in toenemende mate vergemeenschappelijkt kunnen worden indien dat de doeltreffendheid van de hulpverlening dient;

3.4.2. - dat de lidstaten van de EG zich verplichten om volgens een duidelijk tijdschema eindelijk de doelstelling te realiseren om 0,7% van het BNP (volgens DAC-normen) te wijden aan de ontwikkelingspolitiek en om bij te dragen aan een vermindering van de ondraaglijke schuldenlast van de arme landen;

3.4.3. - dat de EG en de lidstaten de ontwikkelingspolitieke arbeid van de internationale organisaties ondersteunen en tegelijkertijd aandringen op een verbetering van werkwijze en doeltreffendheid van deze organisaties;

3.4.4. - dat de nieuwe Conventie van Lomé (1985-1990) de instrumenten biedt waarmee een geconcentreerde en gecoördineerde actie ten gunste van de minst ontwikkelde partners mogelijk wordt. In de Conventie van Lomé dient de culturele samenwerking een grotere plaats te krijgen mede om de dialoog tussen de culturen te bevorderen;

3.4.5. - dat de EG met andere staten verdragen afsluit, gelijkaardig met het Lomé-verdrag, bv. een Akkoord met de landen van Zuid en Centraal Amerika;

3.4.6. - bijdragen van de Europese Gemeenschap aan een structureel rechtvaardiger wereldvoedselvoorziening, die werkelijk gericht moeten zijn op de belangen van de ontvangende landen. Door plattelandsontwikkeling en opvoering van de voedselproduktie moet de economische afhankelijkheid van de geïndustrialiseerde landen worden verminderd. Met het oog daarop moet de EG ervoor waken dat zijn voedselhulp beter wordt ingepast in ontwikkelingsprogramma's en -projecten en dat zijn bijdrage derhalve in de eerste plaats bestaat uit steun aan de voedselproduktie, de distributie en de verwerking daarvan in de ontwikkelingslanden zelf;

3.4.7. - dat het stelsel tot garandering van de exportopbrengsten uit grondstoffen wordt versterkt en rechtstreeks van betekenis is voor de betreffende gebieden of economische sectoren. De arme landen moeten ook voor andere produkten een ruimere toegang hebben tot de Europese markt, door middel van een stelsel van maatregelen betreffende grensformaliteiten en van handelsbevordering waarvan m.n. de individuele producenten en het MKB (NL) - KMO (B) profiteren. Beperkingen in het handelsverkeer met de ontwikkelingslanden worden zoveel mogelijk weggenomen;

3.4.8. - in het kader van dit verruimend beleid moet de EG erop toezien dat er vooruitgang wordt geboekt inzake de eerbiediging van de belangrijkste ILO-conventies (Internationale Arbeidsorganisatie) door de begunstigde landen, in het bijzonder door de nieuwe geïndustrialiseerde landen;

3.4.9. - dat gebruik wordt gemaakt van het inzicht dat private investeringen van ondernemingen in de Derde Wereld een bijdrage van betekenis kunnen leveren aan de economische ontwikkeling van die landen. Door overdracht van kapitaal en van technologische en bedrijfseconomische kennis moeten zij een onvervangbaar complement vormen op de ontwikkelingssamenwerking van de staten;

3.4.10.- dat de EG de totstandkoming bevordert van op de mensenrechten geba-

seerde gedragsregels voor het industriële en agrarische bedrijfsleven en voor particuliere organisaties die werkzaam zijn in Derde Wereldlanden. De EG moet bijdragen aan een effectieve controle op de naleving daarvan. Deze gedragscodes dienen te bevorderen dat de betreffende bedrijven en organisaties werkelijk bijdragen tot de ontwikkeling van de landen van vestiging, dat de belangrijkste internationale normen betreffende de arbeidsomstandigheden en de omgang met het milieu worden gerespecteerd en dat de gezondheid van de bevolking wordt beschermd.

3.5. De EVP onderstreept dat

3.5.1. - vanwege de fundamentele rol van de vrouw in zich ontwikkelde samenlevingen, in het bijzonder vanwege de belangrijke plaats die zij inneemt in de primaire produktiesectoren in de ontwikkelingslanden en met name in de voedselvoorziening en gezondheidszorg het noodzakelijk is dat de vrouwen sterker betrokken zijn bij de uitwerking en de uitvoering van programma's en projecten;

3.5.2. - de actie van de sociale, culturele en religieuze en vakbondorganisaties die onafhankelijk zijn van regeringen en die op ontwikkelingsgebied werkzaam zijn, een onvervangbare menselijke waarde hebben. Zij blijken vaak beter te zijn afgestemd op de behoeften van de bevolking en op de verschillende aspecten van de plaatselijke gemeenschappen waarop deze organisaties zich richten. De EVP acht een grotere financiële hulp en de overdracht van meer taken aan de zogenaamde niet gouvernementele organisaties (NGO's) noodzakelijk:

3.5.3. - de NGO's in regel over de meest geschikte kanalen beschikken voor rechtstreekse hulp aan de bevolking en aan de plaatselijke gemeenschappen. Zij maken het mogelijk de hulp via onafhankelijke wegen voort te zetten in landen waar de regering de rechten van de mens ernstig schendt alsmede in landen waar officiële hulp de kans loopt om misbruikt te worden of als een directe of indirecte ondersteuning van militaire agressie beschouwd zou kunnen worden;

3.5.4. - de maatregelen in het kader van het ontwikkelingsbeleid mede voortkomen uit de zorg voor de uitbouw van democratische systemen. Het maatschappelijk pluralisme en de samenwerking tussen verschillende maatschappelijke groeperingen biedt het beste klimaat voor vrede en sociale rechtvaardigheid en ontwikkeling;

4. Mensenrechten en democratie

4.1. De rechten van de mens en de democratie hebben hun wortels met name in de christelijke traditie. De democratie en naleving van mensenrechten zijn vast verankerd in de West-Europese statengemeenschap. De EVP schrijft de EG dan ook een grote verantwoordelijkheid toe voor het uitdragen en verdedigen van de rechten van de mens. De EVP voelt zich verantwoordelijk voor het lot van volken die door dictatoriale regimes worden onderdrukt.

4.2. Daarom doet de EVP de volgende voorstellen:

4.2.1. - de EG-landen dienen voor te stellen dat in VN-kader een Hoge Commissaris voor de Rechten van de Mens wordt aangesteld;

4.2.2. - bewegingen voor de naleving van de mensenrechten ontvangen morele en politieke steun van de EG. Daarbij denken wij met name aan groepen in autoritaire en totalitaire landen;

4.2.3. - tegen schendingen van de mensenrechten neemt de EG gemeenschappelijke maatregelen, waarvan de aard in ieder geval apart wordt bepaald. Daarbij kan uit verschillende mogelijkheden worden gekozen, waaronder stopzetting van wapenexporten, economische sancties, het verbreken van culturele betrekkingen en diplomatieke maatregelen;

4.2.4. - de EG beijvert zich om de fundamentele rechten betreffende de persoonlijke integriteit alsmede de code van de ILO een plaats te geven in de samenwerkingsverdragen met derde landen of met groepen van de derde landen;

4.2.5. - de EG verdedigt met de haar beschikbare middelen het recht van iedere burger om in zijn eigen vaderland te leven. Niemand mag uit zijn land verbannen worden om etnische redenen of op basis van zijn politieke overtuiging;

4.2.6. - de Gemeenschap versterkt, met het oog op de vaak dramatische toestand waarin de 16 miljoen vluchtelingen (waarvan 14 miljoen in ontwikkelingslanden) en verplaatste personen verkeren, haar samenwerking met het Hoge Commissariaat van de VN voor de vluchtelingen, met de internationale organisaties en met de NGO's, die zich op deze cruciale sector hebben gespecialiseerd. Dit beleid moet niet alleen voorzien in dringende behoeften, maar ook en vooral, de zeer grote afhankelijkheid van de vluchtelingen verminderen en bijdragen aan de hervestiging van hen die in zorgwekkende omstandigheden verkeren. Hierbij moet rekening worden gehouden met de problemen van de betrokken regio. De EG moet hiertoe zijn interventiemogelijkheden vergroten en met name in het kader van nieuwe Conventie van Lomé ACP-EG voorzien in speciale middelen ten behoeve van de vluchtelingen.

5. De externe betrekkingen van de EG en haar bemiddelende rol in de wereld

5.1. De waarde van de EG wordt met name ook in buiten Europa gelegen regio's duidelijk onderkend. Daarom wordt de EG meer en meer geroepen een bemiddelende rol te vervullen in een onzekere wereld die door confrontatie wordt bedreigd. Dit geeft Europa een extra verantwoordelijkheid voor de ontwikkeling van zijn externe betrekkingen en voor haar samenwerking met een reeks van gebieden en groepen van derde landen. Om deze rol in de wereld te vervullen, dient Europa een gemeenschappelijk buitenlandse politiek te voeren en steeds meer met één stem te spreken.

5.2. De EVP zet zich in voor:

5.2.1. - samenwerking met moderne democratische staten in Europa en daarbuiten, zoals de VS en Japan, ter bevordering van de wereldvrede en de verbetering van economische en monetaire verhoudingen gericht op een rechtvaardiger internationale economische orde;

5.2.2. - structuurhervormende vreedzame oplossingen tussen staten in het Midden-Amerikaans/Caraïbisch gebied ten behoeve van het herstel van vrede, democratie en naleving van de Rechten van de Mens; de EVP ondersteunt de inspanningen van de Contadora-groep;

5.2.3. - versterking van de economische en culturele betrekkingen met Latijns-Amerikaanse landen en met landengroepen zoals die van het Andespact. Voor de bevordering van de kennis omtrent en de ondersteuning van de Latijns-Amerika-politiek van de EG kan de stichting van een Latijns-Amerika-Instituut dienstig zijn;

5.2.4. - verdieping van het bestaande samenwerkingsverdrag met de Associatie van Zuid-Oost Aziatische staten (ASEAN);

5.2.5. - dat de Gemeenschap zich inzet voor een rechtvaardige vrede in het Midden-Oosten. Daarbij moeten volgende principes worden gevolgd: Israël heeft recht op bestaan binnen veilige en door alle staten in de regio erkende grenzen; de Palestijnen hebben recht op nationale zelfbeschikking; alle betrokkenen zien af van de toepassing van of de dreiging met geweld;

5.2.6. - de EG en haar lidstaten staan Libanon ter zijde bij het herstellen van de souvereiniteit in heel zijn grondgebied, bij het doen terugkeren van de vrede door nationale verzoening en gevrijwaard van buitenlandse

5.2.7. - bevorderen van de samenwerking tussen de landen van het Middellandse Zeebekken om bij te dragen tot het verzekeren van stabiliteit en vrede in dit gebied;

5.2.8. - systematische samenwerking tussen de EG-lidstaten in het kader van internationale organisaties, met name de Verenigde Naties;

5.2.9. - meer technische en politieke samenwerking tussen de ambassades van de EG-lidstaten in derde landen. Zulks in het kader van ons streven naar een gemeenschappelijk buitenlandse politiek van de EG.

V. Meer democratie in Europa

1. De christen-democraten zetten zich in voor de eenmaking van Europa. Europese integratie is veel meer dan alleen maar het aanbieden van materiële voordelen. Ons eerste politieke doel bij de Europese eenmaking is de omvorming van de betrekkingen tussen de staten tot een Europese Federatie. Samenwerking in solidariteit en gezamenlijke actie, zowel intern als extern, stroken met onze christen-democratische principes.

2. De verdeling van politieke verantwoordelijkheden en bevoegdheden over lokale, regionale, nationale en communautaire organen vloeit voort uit en moet stroken met het beginsel van de subsidiariteit. Die verdeling van competenties moet dienstbaar zijn aan de rechtvaardigheid, de solidariteit en het zorgvuldig beheer. Taken die door nationale regeringen niet goed behartigd kunnen worden dienen door hogere (communautaire) organen te worden overgenomen. De nationale en de lagere overheden blijven in dit kader van groot belang en de typisch nationale competenties en de daaruit volgende verscheidenheid dienen uiteraard gerespecteerd te blijven.

3. Als democratische partij hechten wij zeer veel waarde aan een goed evenwicht tussen Parlement, Commissie en Raad, een democratisch gecontroleerde wetgeving, ruimte voor initiatieven van het EP en aan een soepele voortgang van de besluitvorming.

4. In de afgelopen zittingsperiode zijn er door het Europese Parlement en de EG-Commissie veel initiatieven genomen ten bate van de Europese burgers. Helaas botste een te groot deel van deze initiatieven op een herlevend nationaal egoïsme dat ernstige problemen schept voor de voortgang van het beleid van de Gemeenschap. In dit kader moet het misbruik van het zgn. Protocol van Luxemburg worden vermeld. Dit tast de geest van de Verdragen aan en verlamt de Gemeenschap. De EG kan zich de verspilling, die door nationalistische praktijken ontstaat, niet permitteren. Mede door bewustwording van de burgers inzake het Europese belang moet een klimaat worden geschapen, dat de Ministerraad in staat stelt besluiten te nemen waarin het gemeenschappelijk belang domineert.
   Wij stellen hoge verwachtingen in het EP, maar er moeten dan meer middelen en wettelijke mogelijkheden beschikbaar komen, opdat de echte noden van de burgers beter en doelmatiger behartigd kunnen worden.

5. De Instellingen

5.1. De Europese Volkspartij wil derhalve dat:

5.1.1. - onverminderd wordt vastgehouden aan de totstandkoming van de Europese Federatie als einddoel van het integratieproces: 270 miljoen burgers vertegenwoordigd in het Europese Parlement, met daar tegenover een verantwoordelijke Europese regering. De EVP is ten volle voorstander van de voorstellen voor het realiseren van een Europese Unie zoals die thans

door het Parlement zijn goedgekeurd. Het instellen van de Europese Unie is de volgende belangrijke stap op weg naar de Verenigde Staten van Europa. De EVP zet zich daarom vastberaden in voor de ratificering van het "ontwerpverdrag voor de oprichting van de Europese Unie" door de parlementen van de lidstaten;

5.1.2. - intussen de mogelijkheden van de Europese verdragen tot op de bodem worden benut, ten bate van de oplossing van maatschappelijke noden.

5.1.3. - na aanvaarding van de daartoe noodzakelijke raamwetgeving door de Raad, aan de Commissie delegatie voor regelende bevoegdheid wordt verleend, teneinde de beslissingskracht van de Gemeenschap te vergroten; de Commissie moet terug de drijvende kracht van de Europese eenmaking worden. Hiertoe moet zij haar bureaucratisch karakter afleggen en meer dan in het verleden politieke taken op zich nemen;

5.1.4. - de band tussen Parlement en Commissie verder wordt versterkt door
: de investituur van de EG-commissie door het Europees Parlement
: voorlegging ter goedkeuring aan het Parlement van het meerjarenprogramma van de Commissie
: regelmatige toetsing door het Parlement van de uitvoering van dat programma;

5.1.5. - de openbaarheid van het bestuur ruime aandacht krijgt. Het Europese Parlement zal zodoende zijn controlerende taak weten te behartigen. Maatregelen, die het gezag van de Europese Volksvertegenwoordiging versterken, hebben onze bijzondere instemming. Dit geldt met name de uitbreiding van de bevoegdheden en de invloed van het Europese Parlement
: terzake zijn participatie aan de besluitvorming en de wetgevende bevoegdheid,
: bij het sluiten van overeenkomsten met derde landen,
: bij het vaststellen van de eigen middelen van de Gemeenschap.
Deze uitbreiding van bevoegdheden blijft een dynamisch proces op weg naar de Europese Unie;

6. Noodzakelijke maatregelen

6.1. De EVP vraagt dat

6.1.1. - sommige vormen van nationaal beleid worden vervangen door Europees beleid. Door overheveling van politieke besluitvorming naar Europees niveau conform het principe van de subsidiariteit kan het beleid aan doeltreffendheid en efficiency winnen. Als voorbeelden daarvan gelden (delen van) ontwikkelingsbeleid, kapitaalintensief onderzoek, reorganisatie van de industrie, energiebeleid en tal van andere politieken die in dit program aan de orde zijn gesteld. Zodoende kan een strakke financiële lijn worden gevolgd die de Europese ontwikkeling bevordert en de groeiende lastendruk op de burgers tot staan brengt;

6.1.2. - meer aandacht wordt besteed aan de realisering van publiekrechtelijke samenwerkingsvormen in de zogenaamde grensregio's, waarbij kan worden aangesloten aan de daar sterk levende Europese gedachte;

6.1.3. - de uitbreiding van de EG met Spanje en Portugal gerealiseerd wordt, zulks ter ondersteuning van de aldaar herstelde democratie. Om deze uitbrei-

ding te doen slagen moeten voorwaarden worden geschapen opdat de EG aan politiek-institutionele diepgang wint en doelmatig kan functioneren;

6.1.4. - de functionering van het huidige Gemeenschappelijke beleid, de schepping van nieuw beleid en de toetreding van Spanje en Portugal worden gegarandeerd door uitbreiding van de financiële middelen en door een krachtige kostenbeheersings- en bezuinigingsbeleid;

6.1.5. - de efficiency van besluitvorming en beheer van de bestuurlijke en administratieve diensten van de EG bevorderd wordt;

6.1.6. - een statuut van Europese vereniging tot stand wordt gebracht;

6.1.7. - de taak van Europees Ambtenarenrechter door het Hof van Justitie aan gespecialiseerde instanties wordt overgedragen;

6.1.8. - eindelijk een Europees paspoort wordt ingesteld om daarmee de verbondenheid van de Europese burgers te onderstrepen. Tevens moet worden besloten tot de instelling van een Europees rijbewijs.

7. Politieke wil

7.1. De EVP neemt een sleutelpositie in in het Europees Parlement. Zij beschikt over de politieke macht om op beslissende wijze de besluitvorming te beïnvloeden.

7.2. De EVP zet zich m.n. in voor de consensus en verzoening tussen mensen en groeperingen van uiteenlopende nationale en culturele identiteit binnen de Europese Gemeenschap.

7.3. De EVP is dè partij die steeds weer in eenparigheid werkt aan de opbouw van de Verenigde Staten van Europa.

7.4. De Europese christen-democraten zijn federalisten. Hun streven is gericht op sociale rechtvaardigheid en harmonieuze samenwerking. Zij laten zich leiden door de realistische overtuiging dat alleen de eenmaking van Europa welzijn voor zijn burgers kan brengen.

christen democratisch appèl - Dr. Kuyperstraat 5 - 2514 BA Den Haag - tel. 070-647940